

I

(Tájékoztatók)

TANÁCS

EGYEZMÉNY A SZERZŐDÉSES KÖTELMI VISZONYOKRA ALKALMAZANDÓ JOGRÓL

(Egységes szerkezetbe foglalt változat)

ELSŐ JEGYZŐKÖNYV AZ 1980. ÉVI EGYEZMÉNYNEK A BÍRÓSÁG ÁLTALI ÉRTELMEZÉSÉRŐL

(Egységes szerkezetbe foglalt változat)

MÁSODIK JEGYZŐKÖNYV AZ 1980. ÉVI EGYEZMÉNY ÉRTELMEZÉSE TEKINTETÉBEN A BÍRÓSÁG HATÁSKÖRREL VALÓ FELRUHÁZÁSÁRÓL

(Egységes szerkezetbe foglalt változat)

(2005/C 334/01)

ELŐZETES MEGJEGYZÉS

A Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló Római Egyezményhez, valamint az annak a Bíróság által történő értelmezéséről szóló két jegyzőkönyvhöz való csatlakozásáról szóló egyezmény 2005. április 14-i aláírása kívánatosá tette a Római Egyezmény és a két jegyzőkönyv egységes szerkezetbe foglalt változatának elkészítését.

E szövegeket hat nyilatkozat egészíti ki: az 1980. évi első nyilatkozat értelmében törekedni kell a közösségi szinten elfogadandó és az egyezmény szerinti kollíziós szabályok összhangjára, a szintén 1980-ban készült második nyilatkozat az egyezménynek a Bíróság által történő értelmezéséről, míg az 1996-ban készült harmadik nyilatkozat a tengeri áruszállítással kapcsolatban a Római Egyezmény 23. cikkében meghatározott eljárás betartásáról szól, a 2005. évi negyedik nyilatkozat a csatlakozási egyezmények megerősítésére kitűzött határidőkre vonatkozik, a szintén 2005-ben készült ötödik nyilatkozat a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló rendeletet érintő javaslat benyújtásának ütemezése, valamint az úgyszintén 2005. évi hatodik nyilatkozat az információcsere vonatkozásában készült.

Az e kiadásban megjelenő szöveget a Tanács Főtitkársága állította össze, amelynek levéltárában letétbe kerültek az érintett okmányok eredeti példányai. Meg kell jegyezni azonban, hogy ez a szöveg nem kötelező erejű. Az egységes szerkezetbe foglalt okmányok hivatalos szövegét a Hivatalos Lap alábbi számai tartalmazzák.

A Hivatalos Lap nyelvi változatai	1980. évi egyezmény	1984. évi csatlakozási egyezmény	1988. évi I. jegyzőkönyv	1988. évi II. jegyzőkönyv	1992. évi csatlakozási egyezmény	1996. évi csatlakozási egyezmény	2005. évi csatlakozási egyezmény
német	L 266., 1980.10.9., 1. o.	L 146., 1984.5.31., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
angol	L 266., 1980.10.9., 1. o.	L 146., 1984.5.31., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
dán	L 266., 1980.10.9., 1. o.	L 146., 1984.5.31., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.

A Hivatalos Lap nyelvi változatai	1980. évi egyezmény	1984. évi csatlakozási egyezmény	1988. évi I. jegyzőkönyv	1988. évi II. jegyzőkönyv	1992. évi csatlakozási egyezmény	1996. évi csatlakozási egyezmény	2005. évi csatlakozási egyezmény
francia	L 266., 1980.10.9., 1. o.	L 146., 1984.5.31., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
görög	L 146., 1984.5.31., 7. o.	L 146., 1984.5.31., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
ír	Különkiadás (L 266.)	Különkiadás (L 146.)	Különkiadás (L 48.)	Különkiadás (L 48.)	Különkiadás (L 333.)	Különkiadás (C 15.)	Különkiadás (C 169.)
olasz	L 266., 1980.10.9., 1. o.	L 146., 1984.5.31., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
holland	L 266., 1980.10.9., 1. o.	L 146., 1984.5.31., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
spanyol	Különkiadás 3. kötet, 1. fejezet, 36. o. (lásd még HL L 333., 17. o.)	Különkiadás 4. kötet, 1. fejezet, 36. o. (lásd még HL L 333., 72. o.)	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
portugál	Különkiadás 3. kötet, 1. fejezet, 36. o. (lásd még HL L 333., 7. o.)	Különkiadás 4. kötet, 1. fejezet, 72. o. (lásd még HL L 333., 7. o.)	L 48., 1989.2.20., 1. o.	L 48., 1989.2.20., 17. o.	L 333., 1992.11.18., 1. o.	C 15., 1997.1.15., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
finn	C 15., 1997.1.15., 70. o.	C 15., 1997.1.15., 66. o.	C 15., 1997.1.15., 60. o.	C 15., 1997.1.15., 64. o.	C 15., 1997.1.15., 68. o.	C 15., 1997.1.15., 53. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
svéd	C 15., 1997.1.15., 70. o.	C 15., 1997.1.15., 66. o.	C 15., 1997.1.15., 60. o.	C 15., 1997.1.15., 64. o.	C 15., 1997.1.15., 68. o.	C 15., 1997.1.15., 53. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
cseh	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
észt	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
lett	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
litván	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
magyar	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
máltai	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
lengyel	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
szlovák	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.
szlovén	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 23. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 10. o.	C 169., 2005.7.8., 26. o.	C 169., 2005.7.8., 28. o.	C 169., 2005.7.8., 1. o.

EGYEZMÉNY ⁽¹⁾ A SZERZŐDÉSES KÖTELMI VISZONYOKRA ALKALMAZANDÓ JOGRÓL ALÁÍRÁSRA MEGNYITVA RÓMÁBAN 1980. JÚNIUS 19-ÉN

(¹) A Görög Köztársaság csatlakozásáról szóló 1984. április 10-i egyezmény — a továbbiakban: 1984. évi csatlakozási egyezmény —, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásáról szóló 1992. május 18-i egyezmény — a továbbiakban: 1992. évi csatlakozási egyezmény —, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásáról szóló 1996. november 29-i egyezmény — a továbbiakban: 1996. évi csatlakozási egyezmény —, valamint a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásáról szóló 2005. április 14-i egyezmény — a továbbiakban: 2005. évi csatlakozási egyezmény — módosított szöveg.

PREAMBULUM

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés MAGAS SZERZŐDŐ FELEI,

TÖREKEDVE ARRA, hogy a Közösségen belül — különösen a bírósági joghatóság és a bírósági határozatok végrehajtása tekintetében — megkezdődött jogegységesítés folytatódjon a nemzetközi magánjog területén,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy egységes szabályokat alakítsanak ki a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó joggal kapcsolatosan,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. CÍM**AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA****1. cikk****Az egyezmény hatálya**

- (1) Ezen egyezmény rendelkezéseit kell alkalmazni a szerződéses kötelmi viszonyokra minden olyan helyzetben, amikor különböző országok jogai között kell választani.
- (2) E rendelkezéseket nem lehet alkalmazni az alábbiak esetében:
- a) természetes személyek személyi állapotával, illetve jog- és cselekvőképességével összefüggő kérdések, a 11. cikk sérelme nélkül;
 - b) az alábbiakra vonatkozó szerződéses kötelmi viszonyok:
 - végrendeletek és öröklés,
 - házassági vagyoni jog,
 - családi vagy rokoni kapcsolatból, házasságból vagy sógorságból származó jogok és köteleességek, beleértve a házasságon kívül született gyermekkel szembeni tartási kötelezettséget is;
 - c) váltók, csekkek és saját váltók, valamint egyéb forgatható értékpapírok alapján létrejövő kötelezettségek, amennyiben az ilyen egyéb forgatható értékpapírok alapján létrejövő kötelezettségek azok átruházható jellegéből származnak;
 - d) választottbírói megállapodások és joghatósági kikötések;
 - e) a társasági jogot, az egyesületi jogot, valamint a jogi személyekre vonatkozó jogot érintő kérdések, mint például a társaságok, egyesületek és más jogi személyek bejegyzés útján vagy más módon történő létrehozása, jogképessége, belső szervezete és működése vagy feloszlása, valamint a társasági tagok és a tisztviselők jogszabályon alapuló személyes felelőssége a társaság, az egyesület, illetve a jogi személy kötelezettségeiért;
 - f) azon kérdés eldöntése, hogy vajon harmadik személy irányában a képviselő kötelezheti-e azon személyt, akinek a nevében állítása szerint eljár, illetve hogy egy társaság, egyesület vagy jogi személy szervezheti-e a társaságot, egyesületet vagy jogi személyt harmadik személlyel szemben;
 - g) célvagyon („trust”) alapítása, és az alapítók, vagyonkezelők és kedvezményezettek közötti jogviszony;
 - h) bizonyítás és eljárás, a 14. cikk sérelme nélkül.

(3) Ezen egyezmény rendelkezései nem vonatkoznak azon biztosítási szerződésekre, amelyek az Európai Gazdasági Közösség tagállamainak területén jelentkező kockázatokat fedezik. Annak megállapítása érdekében, hogy vajon a kockázat e területeken jelentkezik-e, a bíróság saját belső jogát alkalmazza.

(4) Az előző bekezdés nem vonatkozik a viszontbiztosítási szerződésekre.

2. cikk

Nem szerződő államok jogának alkalmazása

Az ezen egyezmény szerint meghatározott jogot akkor is alkalmazni kell, ha e jog egy nem szerződő állam joga.

II. CÍM

EGYSÉGES SZABÁLYOK

3. cikk

A jogválasztás szabadsága

(1) A szerződésre a felek által választott jog az irányadó. A jogválasztásnak kifejezettnek kell lennie, vagy annak a szerződés rendelkezéseiből, illetve az eset körülményeiből kellő bizonyossággal ki kell derülnie. Választásukkal a felek a szerződés egészére vagy annak csak egy részére alkalmazandó jogot határozhatják meg.

(2) A felek bármikor megállapodhatnak abban, hogy a szerződésre más jog legyen alkalmazandó, mint amely arra korábban — az e cikk szerinti korábbi jogválasztás, illetve az ezen egyezmény más rendelkezései alapján — irányadó lett. A szerződés 9. cikk szerinti alaki érvényességét és harmadik személyek jogait nem érinti a szerződés alkalmazandó jogra vonatkozó rendelkezéseinek a szerződéskötés után bekövetkezett módosítása.

(3) Amennyiben a jogválasztás időpontjában valamennyi egyéb tényállási elem egy adott országhoz kapcsolódik, úgy a külföldi jognak a felek által történő kiválasztása — függetlenül attól, hogy az együtt jár-e egy külföldi bíróság joghatóságának kikötésével vagy sem — nem érinti az adott állam azon jogszabályainak alkalmazását, amelyekről szerződés útján nem lehet eltérni (a továbbiakban: kötelező szabályok).

(4) Az alkalmazandó jogra vonatkozó megállapodás létrehozására és érvényességére a 8., 9. és 11. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. cikk

A jogválasztás hiányában alkalmazandó jog

(1) Amennyiben a szerződésre alkalmazandó jogról nem született a 3. cikk szerint megállapodás, úgy a szerződésre azon ország joga az irányadó, amelyhez az a legszorosabban kapcsolódik. Azonban a szerződés olyan elkülöníthető részére, amely egy másik országgal áll szorosabb kapcsolatban, kivételesen az érintett másik ország joga lehet az irányadó.

(2) E cikk (5) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel, vélelmezni kell, hogy a szerződés azon országgal áll a legszorosabb kapcsolatban, ahol a jellemző szolgáltatást nyújtó félnek a szerződés megkötésekor a szokásos tartózkodási helye található, illetve társaság, egyesület vagy egyéb jogi személy esetében központi ügyvezetésének helye található. Ha azonban a szerződést az említett fél szakmai vagy üzleti tevékenységének gyakorlása körében kötik meg, úgy azt kell vélelmezni, hogy a szerződés a legszorosabb kapcsolatban azon állammal áll, amelyben e fél fő telephelye található, illetve ha a szerződési feltételek alapján a teljesítésre a tevékenység végzésének központján kívüli más telephelyen kerül sor, úgy az e telephely szerinti ország.

(3) E cikk (2) bekezdésének rendelkezései ellenére, amennyiben a szerződés tárgya ingatlannal kapcsolatos dologi jog vagy ingatlan használatával kapcsolatos jog, úgy vélelmezni kell, hogy a szerződés a legszorosabb kapcsolatban az ingatlan fekvése szerinti országgal áll.

(4) A fuvarozási szerződésre nem vonatkozik a (2) bekezdés szerinti vélelem. Ilyen szerződés esetében vélelmezni kell, hogy a szerződés a legszorosabb kapcsolatban azon országgal áll, amelyben a szerződés megkötésekor a fuvarozó fő telephelye található, feltéve, hogy ezen országban van a berakás vagy a kirakás helye vagy a feladó fő telephelye. E bekezdés alkalmazásában az egyszeri útra szóló hajóbérelti szerződéseket és más olyan szerződéseket, amelyek fő célja az áru fuvarozás, fuvarozási szerződésnek kell tekinteni.

(5) A (2) bekezdés nem alkalmazható, ha nem állapítható meg a jellemző szolgáltatás. A (2), (3) és (4) bekezdés szerinti vélelmek nem alkalmazhatóak, ha a körülmények összessége arra utal, hogy a szerződés egy másik országgal szorosabb kapcsolatban áll.

5. cikk

Fogyasztói szerződések

(1) E cikk azon szerződésekre vonatkozik, amelyek tárgya áruk szállítása vagy szolgáltatások nyújtása egy személy („a fogyasztó”) számára, annak szakmai vagy üzleti tevékenységén kívüli célra, továbbá azon szerződésekre, amelyek az ilyen ügyletek finanszírozására irányulnak.

(2) A 3. cikk rendelkezései ellenére, a felek jogválasztása nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az azon ország jogának kötelező szabályai által biztosított védelemtől, ahol szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

- ezen országban a szerződés megkötését kifejezetten neki címzett ajánlat vagy reklám előzte meg, és a fogyasztó ezen országban a maga részéről az összes szükséges lépést megtette a szerződés megkötése érdekében, vagy
- a másik fél vagy annak képviselője a fogyasztó rendelését ezen országban vette át, vagy
- a szerződés áruk eladására irányul, és a fogyasztó ezen országból egy másik országba utazott, és ott adta le rendelését, feltéve, hogy a fogyasztó utazását az eladó szervezte meg a fogyasztó vásárlásra való ösztönzése céljából.

(3) A 4. cikk rendelkezéseitől eltérve, az e cikk hatálya alá tartozó szerződésekre — a 3. cikk szerinti jogválasztás hiányában — azon ország joga irányadó, amelyben a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található, ha a szerződést az e cikk (2) bekezdésében leírt körülmények között kötik meg.

(4) E cikk nem vonatkozik az alábbiakra:

- a) fuvarozási szerződések;
- b) szolgáltatás nyújtására irányuló szerződések, ha a szolgáltatást a fogyasztó számára kizárólag a szokásos tartózkodási helye szerinti országtól eltérő országban nyújtják.

(5) A (4) bekezdés rendelkezései ellenére, e cikk alkalmazható azon utazási szerződésekre, amelyek alapján átalánydíj fejében az utazásról és az elszállásolásról is gondoskodnak.

6. cikk

Egyéni munkaszerződések

(1) A 3. cikk rendelkezései ellenére, munkaszerződés esetében a felek jogválasztása nem eredményezheti azt, hogy a munkavállalót megfosztják az azon jog kötelező szabályai által biztosított védelemtől, amely jogválasztás hiányában a (2) bekezdés alapján alkalmazandó lenne.

(2) A 4. cikk rendelkezéseitől eltérve, a 3. cikk szerinti jogválasztás hiányában a munkaszerződésre az alábbiak az irányadóak:

- a) azon ország joga, ahol a munkavállaló a szerződés teljesítéseként a munkáját rendszerint végzi, még ha ideiglenesen egy másik országba küldték is ki; vagy
- b) ha a munkavállaló munkáját rendszerint nem egy és ugyanazon országban végzi, úgy azon telephely szerinti ország joga, ahol a munkavállalót alkalmazták;

hacsak a körülmények összessége arra nem utal, hogy a szerződés egy másik országgal szorosabb kapcsolatban áll, amely esetben a szerződésre e másik ország joga az irányadó.

7. cikk

Kötelező szabályok

(1) Valamely ország jogának ezen egyezmény alapján történő alkalmazása során figyelembe vehetők egy másik olyan ország jogának kötelező szabályai is, amellyel a tényállás szoros kapcsolatban áll, ha és amennyiben ez utóbbi ország joga alapján e szabályokat a szerződésre alkalmazandó jogtól függetlenül alkalmazni kell. Annak vizsgálata során, hogy vajon alkalmazni kell-e ezeket a kötelező szabályokat, figyelembe kell venni azok jellegét és célját, valamint alkalmazásuknak vagy alkalmazásuk mellőzésének következményeit .

(2) Ezen egyezmény rendelkezései nem korlátozzák az eljáró bíróság országának joga szerint érvényesülő azon szabályok alkalmazását, amelyek a szerződésre egyébként alkalmazandó jog figyelmen kívül hagyásával, kötelező jelleggel szabályozzák a tényállást.

8. cikk

Anyagi érvényesség

(1) A szerződés vagy valamely szerződési feltétel meglétét és érvényességét azon jog határozza meg, amely a szerződés vagy szerződési feltétel érvényessége esetében ezen egyezmény alapján irányadó lenne.

(2) Ha azonban a körülményekből az tűnik ki, miszerint nem lenne indokolt valamely fél magatartása következményeinek az előző bekezdésben meghatározott jog alapján történő meghatározása, a fél hivatkozhat a szokásos tartózkodási helye szerinti ország jogára annak megállapítása érdekében, hogy a szerződéshez nem járult hozzá.

9. cikk

Alaki érvényesség

(1) Alakilag érvényes az ugyanazon országban tartózkodó személyek között kötött szerződés, ha eleget tesz az ezen egyezmény alapján irányadó jog vagy a szerződéskötés helye szerinti ország joga által meghatározott alaki követelményeknek.

(2) Alakilag érvényes a különböző országokban tartózkodó személyek között kötött szerződés, ha eleget tesz az ezen egyezmény alapján irányadó jog vagy az egyik érintett ország joga által meghatározott alaki követelményeknek.

(3) Amennyiben a szerződést képviselő útján kötik, úgy a képviselő tartózkodási helye szerinti országot kell irányadónak tekinteni az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában.

(4) A megkötött vagy megkötendő szerződéssel kapcsolatos egyoldalú jogügylet alakilag akkor érvényes, ha eleget tesz az azon jog által meghatározott alaki követelményeknek, amely az egyezmény alapján a szerződésre irányadó vagy irányadó lenne, vagy ha megfelel a jogügylet helye szerinti ország joga által meghatározott alaki követelményeknek.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az 5. cikk hatálya alá tartozó olyan szerződésre, amelyet az 5. cikk (2) bekezdésében leírt körülmények között kötöttek. Az ilyen szerződés alaki érvényességére azon ország joga irányadó, ahol a fogyasztó szokásos tartózkodási helye található.

(6) E cikk (1)–(4) bekezdésétől eltérve, azon szerződésre, amelynek tárgya ingatlannal kapcsolatos dologi jog vagy ingatlan használatával kapcsolatos jog, az ingatlan fekvése szerinti ország joga által előírt kötelező alaki követelmények irányadóak, ha e jog alapján e követelmények a szerződés megkötésének helyére és a szerződésre irányadó jogra tekintet nélkül alkalmazandók.

10. cikk

A szerződésre alkalmazandó jog hatálya

(1) Az ezen egyezmény 3–6. és 12. cikke alapján a szerződésre alkalmazandó jog különösen az alábbiakra irányadó:

- a) értelmezés;
- b) a szerződéssel létrehozott kötelezettségek teljesítése;
- c) az e kötelezettségek teljes vagy részleges nemteljesítéséből eredő következmények, ideértve a kár mértékének megállapítását is, amennyiben arra a jogszabályok irányadóak, a saját eljárási joga által a bíróságra ruházott hatáskörön belül;
- d) a kötelezettségek megszűnésének különböző módjai, valamint az elévülés és a határidő lejártához fűződő jogvesztés;
- e) a szerződés semmisségének következményei.

(2) A teljesítés módja és a hibás teljesítés esetén a jogosult által megteendő intézkedések tekintetében a teljesítés helye szerinti ország jogát kell figyelembe venni.

11. cikk

Cselekvőképtelenség

Ugyanazon országban tartózkodó személyek között kötött szerződés esetében azon természetes személy, aki ezen ország joga alapján cselekvőképes lenne, csak akkor hivatkozhat egy másik jog alapján való cselekvőképtelenségére, ha a másik szerződő fél e cselekvőképtelenséget a szerződés megkötésekor ismerte, vagy gondatlanság miatt nem ismerte.

12. cikk

Követelés engedményezése

(1) Harmadik személlyel („a kötelezett”) szembeni követelés engedményezése alapján az engedményező és az engedményes kölcsönös kötelezettségeire azon jog az irányadó, amely ezen egyezmény alapján az engedményező és az engedményes közötti szerződésre alkalmazandó.

(2) Az engedményezéssel útján átruházott követelésre irányadó jog határozza meg annak átruházhatóságát, az engedményes és a kötelezett közötti jogviszonyt, azon feltételeket, amelyek alapján az engedményezésre a kötelezettel szemben hivatkozni lehet, és amelyek alapján a kötelezett a kötelelem alól mentesül.

13. cikk

Jogok és kötelezettségek átszállása

(1) Amennyiben egy személyt („a hitelező”) szerződéses követelés illet meg egy másik személlyel („a kötelezett”) szemben, és egy harmadik személy köteles a hitelezőt kielégíteni, vagy ténylegesen e harmadik személy elégitette ki a hitelezőt a kötelezettség alapján, úgy a harmadik személy e kötelezettségére irányadó jog határozza meg, hogy a harmadik személy jogosult-e a kötelezettel szemben gyakorolni azon jogokat, amelyekkel a hitelező rendelkezett a kötelezettel szemben a jogviszonyukra irányadó jog alapján, és ha igen, akkor azokat teljes körűen vagy csak korlátozott mértékben gyakorolhatja.

(2) Ugyanez a szabály alkalmazandó, ha ugyanannak a szerződéses követelésnek több kötelezettje van, és ezek egyike kielégítette a hitelezőt.

14. cikk

Bizonyítás

(1) A szerződésre az ezen egyezmény alapján irányadó jog annyiban alkalmazandó, amennyiben a szerződéses kötelmi viszonyokra vonatkozóan törvényes vélelmeket állít fel, vagy meghatározza a bizonyítási terhet.

(2) A szerződés vagy jogügylet az eljáró bíróság országa szerinti jog vagy a 9. cikkben említett bármely olyan jog által elismert módon bizonyítható, amelynek alapján a kérdéses szerződés vagy jogügylet alakilag érvényes, feltéve, hogy e bizonyítási mód az eljáró bíróság által elfogadott.

15. cikk

A vissza- és továbbutalás kizárása

Valamely állam jogának ezen egyezmény szerinti alkalmazása az érintett országban a nemzetközi magánjogi szabályokon kívüli hatályos jogszabályok alkalmazását jelenti.

16. cikk

Közrend

Az ezen egyezmény által meghatározott jog valamely rendelkezésének alkalmazása csak akkor tagadható meg, ha az alkalmazás nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen az eljáró bíróság államának közrendjével.

17. cikk

A visszaható hatály tilalma

Ezen egyezmény a Szerződő Államban azon szerződésekre alkalmazandó, amelyeket ezen egyezménynek az érintett állam tekintetében történő hatálybalépése után kötöttek.

18. cikk

Egységes értelmezés

A megelőző egységes szabályok értelmezése és alkalmazása során figyelembe kell venni azok nemzetközi jellegét és annak kívánatosságát, hogy értelmezésük és alkalmazásuk egységes módon történjék.

19. cikk

Egynél több jogrendszerrel rendelkező államok

(1) Amennyiben egy állam több olyan területi egységből áll, amelyek mindegyike saját jogszabályokkal rendelkezik a szerződéses kötelmi viszonyok tekintetében, úgy az egyes területi egységeket országgént kell kezelni az ezen egyezmény alapján alkalmazandó jog megállapítása során.

(2) Az az állam, amelyen belül különböző területi egységek saját jogszabályokkal rendelkeznek a szerződéses kötelmi viszonyok tekintetében, nem köteles alkalmazni ezt az egyezményt a kizárólag az ilyen egységek joga között felmerülő kollíziókra.

20. cikk

A közösségi jog elsőbbsége

Ez az egyezmény nem érinti azoknak a kollíziós rendelkezéseknek az alkalmazását, amelyek speciális területeket érintő szerződéses kötelmi viszonyokra vonatkoznak, és amelyek az Európai Közösségek intézményeinek jogi aktusaiban vagy az ilyen jogi aktusok végrehajtása során harmonizált nemzeti jogszabályokban találhatóak vagy azokba kerülnek belefoglalásra.

21. cikk

Kapcsolat más egyezményekkel

Ezen egyezmény nem érinti azon nemzetközi egyezmények alkalmazását, amelyeknek a Szerződő Állam részese vagy azzá válik.

22. cikk

Fenntartások

(1) Az aláíráskor, megerősítéskor, elfogadáskor vagy jóváhagyáskor bármely Szerződő Állam fenntarthatja a jogot arra nézve, hogy nem alkalmazza:

- a) a 7. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit;
- b) a 10. cikk (1) bekezdése e) pontjának rendelkezéseit.

(2) ⁽¹⁾

(3) Bármely Szerződő Állam bármikor visszavonhatja az általa tett fenntartást; a fenntartás a visszavonásról szóló értesítést követő harmadik naptári hónap első napján hatályát veszti.

III. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. cikk

(1) Ha azon időpont után, amikor ez az egyezmény egy Szerződő Államra nézve hatályba lépett, az érintett állam új kollíziós szabályt kíván elfogadni az ezen egyezmény hatálya alá tartozó szerződések meghatározott csoportja tekintetében, úgy ez az állam e szándékát a többi aláíró állammal az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárára keresztül közli.

(2) A főtítkárhoz intézett közlemény keltét követő hat hónapon belül bármely aláíró állam kérheti a főtítkártól, hogy megállapodás elérése érdekében szervezzen konzultációkat az aláíró államok között.

⁽¹⁾ A bekezdést az 1992. évi csatlakozási egyezmény 2. cikkének (1) bekezdése törölte.

(3) Ha ezen időtartamon belül egy aláíró állam sem kért konzultációkat, vagy ha a főtítkárhoz intézett közleményt követő két éven belül nem jutottak megállapodásra a konzultációk folyamán, úgy az érintett Szerződő Állam a jelzett módon módosíthatja jogát. Az érintett állam által hozott intézkedéseket az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárára keresztül a többi aláíró állam tudomására kell hozni.

24. cikk

(1) Ha azon időpont után, amikor ez az egyezmény egy Szerződő Államra nézve hatályba lépett, az érintett állam egy olyan többoldalú egyezménynek kíván részesévé válni, amelynek elsődleges célja vagy egyik elsődleges célja, hogy nemzetközi magánjogi szabályokat állapítson meg az ezen egyezmény által szabályozott kérdések bármelyike tekintetében, úgy a 23. cikk szerinti eljárást kell alkalmazni. Az említett cikk (3) bekezdésében említett kétéves időtartam azonban egy évre csökken.

(2) Nem szükséges követni az (1) bekezdésben említett eljárást, ha valamely Szerződő Állam vagy az Európai Közösségek egyike már részese a többoldalú egyezménynek, vagy ha annak egy olyan egyezmény átdolgozása a célja, amelynek az érintett állam már részese, vagy ha ezen egyezményt az Európai Közösségek létrehozó szerződések keretén belül kötötték meg.

25. cikk

Amennyiben valamely Szerződő Állam úgy véli, hogy az egyezmény által megvalósított jogegységet a 24. cikk (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó megállapodások megkötése veszélyezteti, úgy az érintett állam kérheti az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárától, hogy szervezzen konzultációkat az egyezmény aláíró államai között.

26. cikk

Bármely Szerződő Állam kérheti ezen egyezmény felülvizsgálatát. Ilyenkor az Európai Közösségek Tanácsának elnöke felülvizsgálati konferenciát hív össze.

27. cikk ⁽¹⁾

28. cikk

(1) Ezen egyezmény 1980. június 19-étől áll nyitva az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésben részt vevő államok részéről történő aláírásra.

(2) Ezen egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk vagy jóvá kell hagyniuk. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az Európai Közösségek Tanácsának főtitkáránál kell letétbe helyezni ⁽²⁾.

29. cikk ⁽³⁾

(1) Ezen egyezmény a hetedik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

(2) Ezen egyezmény a megerősítést, az elfogadást vagy a jóváhagyást későbbi időpontban teljesítő aláíró államokra nézve a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratuk letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

⁽¹⁾ A cikket az 1992. évi csatlakozási egyezmény 2. cikkének (1) bekezdése törölte.

⁽²⁾ A csatlakozási egyezmények megerősítésére az érintett egyezmények alábbi rendelkezései az irányadóak:

– az 1984. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 3. cikke, amelynek szövege a következő:
„3. cikk

Ezen egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítési okmányokat az Európai Közösségek Tanácsának főtitkáránál kell letétbe helyezni.”

– az 1992. évi csatlakozási egyezményt illetően, az egyezmény 4. cikke, amelynek szövege a következő:
„4. cikk

Ezen egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítési okmányokat az Európai Közösségek Tanácsának főtitkáránál kell letétbe helyezni.”

– az 1996. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 5. cikke, amelynek szövege a következő:
„5. cikk

Ezen egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítési okmányokat az Európai Unió Tanácsának főtitkáránál kell letétbe helyezni.”

– az 2005. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 4. cikke, amelynek szövege a következő:
„4. cikk

Az egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítő okiratokat az Európai Közösségek Tanácsa főtitkáránál kell letétbe helyezni.”

⁽³⁾ A csatlakozási egyezmények hatálybalépésére az érintett egyezmények alábbi rendelkezései az irányadóak:

– az 1984. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 4. cikke, amelynek szövege a következő:
„4. cikk

Ez az egyezmény az azt megerősítő államok között annak a harmadik hónapnak az első napján lép hatályba, amely azt az időpontot követi, amikor a Görög Köztársaság, illetve hét, a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezményt megerősítő állam az utolsó megerősítési okmányt letétbe helyezte.

Ezen egyezmény a megerősítést későbbi időpontban teljesítő Szerződő Államokra nézve a megerősítési okmányuk letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.”

– az 1992. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 5. cikke, amelynek szövege a következő:
„5. cikk

Ezen egyezmény az azt megerősítő államok között annak a harmadik hónapnak az első napján lép hatályba, amely azt az időpontot követi, amikor az Spanyol Királyság vagy a Portugál Köztársaság illetve egy, a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezményt megerősítő Szerződő Állam az utolsó megerősítési okmányt letétbe helyezte.

Ezen egyezmény a megerősítést későbbi időpontban teljesítő Szerződő Államokra nézve a megerősítési okmányuk letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.”

– az 1996. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 6. cikke, amelynek szövege a következő:
„6. cikk

(1) Ezen egyezmény az azt megerősítő államok között annak a harmadik hónapnak az első napján lép hatályba, amely azt az időpontot követi, amikor az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság vagy a Svéd Királyság illetve egy, a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezményt megerősítő Szerződő Állam az utolsó megerősítési okmányt letétbe helyezte.

(2) Ezen egyezmény a megerősítést későbbi időpontban teljesítő Szerződő Államokra nézve a megerősítési okmányuk letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.”

– az 2005. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 5. cikke, amelynek szövege a következő:
„5. cikk

(1) Ez az egyezmény az azt megerősítő államok között a második megerősítő okirat letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

(2) Ezt követően az egyezmény az egyezményt később megerősítő minden aláíró állam számára a megerősítő okirata letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.”

30. cikk

- (1) Ezen egyezmény a 29. cikk (1) bekezdése szerinti hatálybalépésének időpontjától számított 10 évig marad hatályban, még azon államok esetében is, amelyek tekintetében ennél későbbi időpontban lép hatályba.
- (2) Felmondás hiányában a megállapodás időbeli hatálya hallgatólagosan ötvenként megújul.
- (3) Az Egyezményt felmondani kívánó Szerződő Állam — az esettől függően — a tíz- vagy az ötéves időtartam lejárta előtt legalább hat hónappal értesíti az Európai Közösségek Tanácsának főtítkárát ⁽¹⁾.
- (4) A felmondás csak az azt bejelentő állam tekintetében lép hatályba. Az egyezmény az összes többi Szerződő Állam között továbbra is hatályban marad.

31. cikk ⁽²⁾

Az Európai Közösségek Tanácsának főtítkára az alábbiakról értesíti az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésben részes államokat:

- a) az aláírások;
- b) az egyes megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratok letétbe helyezése;
- c) ezen egyezmény hatálybalépésének időpontja;
- d) a 23., 24., 25., 26. és 30. cikk alapján tett közlemények ⁽³⁾;
- e) a 22. cikkben említett fenntartások és a fenntartások visszavonása.

32. cikk

Az ezen egyezményhez csatolt jegyzőkönyv annak szerves részét képezi.

⁽¹⁾ A mondatot az 1992. évi csatlakozási egyezmény törölte.

⁽²⁾ A csatlakozási egyezményekkel kapcsolatos értesítésre az érintett egyezmények alábbi rendelkezései az irányadóak:

- az 1984. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 5. cikke, amelynek szövege a következő:

„5. cikk

Az Európai Közösségek Tanácsának főtítkára az alábbiakról értesíti az Aláíró Államokat:

- a) az egyes megerősítési okmányok letétbe helyezése;
 - b) az egyezmény hatálybalépésének időpontjai a Szerződő Államokra nézve.”
- az 1992. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 6. cikke, amelynek szövege a következő:

„6. cikk

Az Európai Közösségek Tanácsának főtítkára az alábbiakról értesíti az Aláíró Államokat:

- a) az egyes megerősítési okmányok letétbe helyezése;
 - b) az egyezmény hatálybalépésének időpontjai a Szerződő Államokra nézve.”
- az 1996. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 7. cikke, amelynek szövege a következő:

„7. cikk

Az Európai Unió Tanácsának főtítkára az alábbiakról értesíti az Aláíró Államokat:

- a) az egyes megerősítési okmányok letétbe helyezése;
 - b) az egyezmény hatálybalépésének időpontjai a Szerződő Államok számára.”
- a 2005-ös csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 6. cikke, amelynek szövege a következő:

„6. cikk

Az Európai Közösségek Tanácsának főtítkára az alábbiakról értesíti az Aláíró Államokat:

- a) az egyes megerősítési okmányok letétbe helyezése;
- b) az egyezmény hatálybalépésének időpontjai a Szerződő Államokra nézve.”

⁽³⁾ Az 1992. évi csatlakozási egyezményvel módosított d) pont.

33. cikk ⁽¹⁾

Ezen egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, holland, ír, német és olasz nyelven készült, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár valamennyi aláíró állam kormánya részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

⁽¹⁾ A csatlakozási egyezmények hiteles szövegének feltüntetése az alábbi rendelkezésekben található:

- az 1984. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 2. és 6. cikkében, amelynek szövege a következő:

„2. cikk
Az Európai Közösségek Tanácsának főtitkára a Görög Köztársaság kormánya részére angol, dán, francia, holland, ír, német és olasz nyelven eljuttatja a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény egy-egy hitelesített másolatát.
A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény görög nyelvű szövegét a melléklet tartalmazza. A görög nyelvű szöveg ugyanúgy hiteles, mint a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény többi szövege.”

„6. cikk
Ezen egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német és olasz nyelven készült, amely nyolc szöveg mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár az Aláíró Államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.”
- az 1992. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 3. és 7. cikkében, amelynek szövege a következő:

„3. cikk
1. Az Európai Közösségek Tanácsának főtitkára a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság kormánya részére angol, dán, francia, görög, holland, ír, német és olasz nyelven eljuttatja a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény egy-egy hitelesített másolatát.
2. A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény portugál és spanyol nyelvű szövegét ezen egyezmény I. és II. melléklete tartalmazza. A portugál és spanyol nyelvű szöveg ugyanúgy hiteles, mint a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló egyezmény többi szövege.”

„7. cikk
Ez az egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár az Aláíró Államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.”
- az 1996. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 4. és 8. cikkében, amelynek szövege a következő:

„4. cikk
(1) Az Európai Unió Tanácsának főtitkára az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság kormánya részére angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven eljuttatja az 1980. évi egyezmény, az 1984. évi egyezmény, az 1988. évi első jegyzőkönyv, az 1988. évi második jegyzőkönyv és az 1992. évi egyezmény egy-egy hitelesített másolatát.
(2) Az 1980. évi egyezmény, az 1984. évi egyezmény, az 1988. évi első jegyzőkönyv, az 1988. évi második jegyzőkönyv és az 1992. évi egyezmény finn és svéd nyelvű szövege ugyanúgy hiteles, mint az 1980. évi egyezmény, az 1984. évi egyezmény, az 1988. évi első jegyzőkönyv, az 1988. évi második jegyzőkönyv és az 1992. évi egyezmény többi szövege.”

„8. cikk
Ezen egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven készült, amely tizenkét szöveg mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár az aláíró államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.”
- a 2005. évi csatlakozási egyezményt illetően az egyezmény 3. és 7. cikkében, amelynek szövege a következő:

„3. cikk
(1) Az Európai Unió Tanácsának főtitkára eljuttatja az 1980. évi egyezmény, az 1984. évi egyezmény, az 1988. évi első jegyzőkönyv, az 1988. évi második jegyzőkönyv, az 1992. évi egyezmény és az 1996. évi egyezmény angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelvű hitelesített másolatát a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Szlovén Köztársaság kormányának.
(2) Az 1980. évi egyezmény, az 1984. évi egyezmény, az 1988. évi első jegyzőkönyv, az 1988. évi második jegyzőkönyv, az 1992. évi egyezmény és az 1996. évi egyezmény szövegének cseh, észt, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, szlovák és szlovén nyelvű változatai az 1980. évi egyezmény, az 1984. évi egyezmény, az 1988. évi első jegyzőkönyv, az 1988. évi második jegyzőkönyv, az 1992. évi egyezmény és az 1996. évi egyezmény többi szövegére vonatkozó feltételekkel azonos feltételek szerint hitelesek.”

„7. cikk
Ezt az egyezményt, amely egy-egy eredeti példányban angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amelynek mind a huszonegy szövege egyaránt hiteles, az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár valamennyi aláíró állam kormánya részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.”

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták ezen egyezményt.

Kelt Rómában, az ezerkilencszáznyolcvanadik év június havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírása]

JEGYZŐKÖNYV ⁽¹⁾

A Magas Szerződő Felek az alábbi, az egyezményhez kapcsolódó rendelkezésben állapodtak meg:

„Az Egyezmény rendelkezései ellenére, Dánia, Svédország és Finnország továbbra is fenntarthatja a tengeri áruszállításra vonatkozó kérdésekre alkalmazandó joggal kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket, és e rendelkezéseket a Római Egyezmény 23. cikkében meghatározott eljárás követése nélkül módosíthatja. Az e tekintetben alkalmazandó nemzeti rendelkezések az alábbiak:

- Dániában, a »Sølov« (a tengeri hajózásról szóló törvény) 252. §-a és 321. §-a harmadik és negyedik albekezdése,
- Svédországban, a »sjölagen« (a tengeri hajózásról szóló törvény) 13. fejezete 2. cikkének (1) és (2) bekezdése és 14. fejezete 1. cikkének (3) bekezdése,
- Finnországban, a »merilaki«/»sjölagen« (a tengeri hajózásról szóló törvény) 13. fejezete 2. cikkének (1) és (2) bekezdése és 14. fejezete 1. cikkének (3) bekezdése.”

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták e jegyzőkönyvet.

Kelt Rómában, az ezerkilencszáznyolcvanadik év június havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírása]

⁽¹⁾ A 1996. évi csatlakozási egyezménnyel módosított szöveg.

EGYÜTTES NYILATKOZAT

A szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló egyezmény aláírásakor a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

- I. törekedve arra, hogy lehetőség szerint elkerüljék a kollíziós szabályoknak több okmányba való szétszóródását és az ilyen szabályok között mutatkozó eltéréseket, azon óhajuknak adnak hangot, hogy az Európai Közösségek intézményei az alapító szerződések szerinti hatáskörük gyakorlása során, szükség esetén olyan kollíziós szabályok elfogadására törekedjenek, amelyek a lehető legjobban megfelelnek az ezen egyezményben foglalt szabályoknak;
- II. kifejezik azon szándékukat, hogy az egyezmény aláírásának időpontjától a 24. cikk kötelező erejének tekintetükben történő beállításig konzultáljanak egymással, ha valamely aláíró állam olyan egyezmény részese kíván lenni, amelyre nézve a 24. cikkben említett eljárás alkalmazandó;
- III. tekintettel a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló egyezménynek a kollíziós szabályok Európai Közösségeken belüli egységesítéséhez történő hozzájárulására, azon véleményüknek adnak hangot, hogy az Európai Közösségek tagjává váló államoknak csatlakozniuk kell ezen egyezményhez.

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták ezen együttes nyilatkozatot.

Kelt Rómában, az ezerkilencszáznyolcvanadik év június havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírása]

EGYÜTTES NYILATKOZAT

A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló egyezmény aláírásakor,

azzal a szándékkal, hogy biztosítsák az egyezmény lehető leghatékonyabb alkalmazását,

annak megakadályozására törekedve, hogy az egyezmény értelmezésével kapcsolatos eltérések az egyezményrel elérni kívánt jogegységet veszélyeztessék,

kinyilvánítják készségüket arra, hogy:

1. megvizsgálják annak lehetőségét, hogy bizonyos ügyekben hatáskört ruházzanak az Európai Közösségek Bíróságára, és ha szükséges, egy erre irányuló megállapodásról tárgyalásokat folytassanak;
2. képviselőik között rendszeres időközönként találkozókat szervezzenek.

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták ezen együttes nyilatkozatot.

Kelt Rómában, az ezerkilencszáznyolcvanadik év június havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírása]

A Magas Szerződő Felek együttes nyilatkozata a csatlakozási egyezmény megerősítéséhez meghatározott határidőről

„A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság részéről a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló 1980. évi Római Egyezményhez történő csatlakozási egyezmény aláírásakor a Tanács ülésén a Magas Szerződő Felek kijelentik, hogy ésszerű határidőn belül, és lehetőleg 2005 decembere előtt, megteszik a szükséges lépéseket ezen egyezmény megerősítésére.”

A tagállamok nyilatkozata a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló rendeletet érintő javaslat benyújtásának ütemezéséről

„A tagállamok kérik, hogy a Bizottság a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2005 végéig nyújtson be javaslatot a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló rendeletre vonatkozóan.”

A tagállamok együttes nyilatkozata az információcseréről

„A Belga Királyság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezményhez, valamint az annak az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről szóló első és második módosított jegyzőkönyvhöz való csatlakozásról szóló 2005. évi egyezmény aláírásakor,

azzal a szándékkal, hogy biztosítsák az első jegyzőkönyv rendelkezéseinek a lehető leghatékonyabb és legegységesebb alkalmazását,

kinyilvánítják készségüket arra, hogy az Európai Közösségek Bíróságával együttműködve megszervezzék azoknak a jogerős határozatokkal kapcsolatos információknak a cseréjét, amelyeket a szóban forgó jegyzőkönyv 2. cikkében említett bíróságok hoztak a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló egyezmény alapján. Az információcsere az alábbiakat foglalja magában:

- az első jegyzőkönyv 2. cikkének a) pontjában említett bíróságok által hozott ítéleteknek és az ugyanazon jegyzőkönyv 2. cikkének b) pontjában említett bíróságok által hozott jelentős ítéleteknek az illetékes nemzeti hatóságok által a Bírósághoz történő továbbítása,
- ezeknek az ítéleteknek a Bíróság által történő osztályozása és tájékoztató jellegű kiértékelése, beleértve szükség szerint kivonatok és fordítások készítését, valamint a különös jelentőséggel bíró ítéletek közzétételét is,
- a tájékoztató anyagnak a Bíróság által történő közlése a jegyzőkönyvben részes államok illetékes nemzeti hatóságaival, valamint a Bizottsággal és az Európai Közösségek Tanácsával.”

ELSŐ JEGYZŐKÖNYV ⁽¹⁾ A SZERZŐDÉSES KÖTELMI VISZONYOKRA ALKALMAZANDÓ JOGRÓL SZÓLÓ, 1980. JÚNIUS 19-ÉN RÓMÁBAN ALÁÍRÁSRA MEGNYITOTT EGYEZMÉNYNEK AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA ÁLTAL TÖRTÉNŐ ÉRTELMEZÉSÉRŐL

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI,

TEKINTETTEL a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezményhez csatolt együttes nyilatkozatra,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy az említett egyezmény értelmezése tekintetében az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörrel való felruházásáról szóló jegyzőkönyvet kötnek, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

[A tagállamok által kijelölt meghatalmazottak felsorolása]

AKIK, az Európai Közösségek Tanácsának keretében ülésezve, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Az Európai Közösségek Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra nézve, hogy határozzon az alábbiak értelmezésével kapcsolatosan:

- a) a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény, a továbbiakban: a Római Egyezmény;
- b) azon államoknak a Római Egyezményhez való csatlakozásáról szóló egyezmények, amelyek a Római Egyezmény aláírásra való megnyitása óta váltak az Európai Közösségek tagjává;
- c) e jegyzőkönyv.

2. cikk

Az alábbiakban felsorolt bármely bíróság kérheti a Bíróságtól, hogy előzetes döntést hozzon az előtte folyamatban lévő ügyben felmerülő és az 1. cikkben említett okmányokban foglalt rendelkezések értelmezését érintő kérdés tekintetében, ha úgy véli, hogy a kérdéssel kapcsolatos döntés szükséges ahhoz, hogy ítéletet tudjon hozni

a) – Belgiumban:

„la Cour de cassation (het Hof van Cassatie)” és „le Conseil d'Etat (de Raad van State)”,

– a Cseh Köztársaságban:

„Nejvyšší soud České republiky” és „Nejvyšší správní soud”,

– Dániában:

„Højesteret”,

– a Németországi Szövetségi Köztársaságban:

„die obersten Gerichtshöfe des Bundes”,

– Észtországban:

„Riigikohus”,

– Görögországban:

„Τα ανώτατα Δικαστήρια” ,

(¹) A 2005-ös csatlakozási egyezménnyel módosított szöveg.

- Spanyolországban:
„el Tribunal Supremo”,
 - Franciaországban:
„la Cour de cassation” és „le Conseil d’État”,
 - Írországban:
„the Supreme Court”,
 - Olaszországban:
„la Corte suprema di cassazione” és „il Consiglio di Stato”,
 - Cipruson:
„Ανώτατο Δικαστήριο”,
 - Lettországban:
„Augstākās Tiesas Senāts”,
 - Litvániában:
„Lietuvos Aukščiausiasis Teismas” és „Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas”,
 - Luxemburgban:
„la Cour Supérieure de Justice”, amennyiben „Cour de cassation” minőségében jár el,
 - Magyarországon:
a Legfelsőbb Bíróság,
 - Máltán:
„Qorti ta' l-Appell”,
 - Hollandiában:
„de Hoge Raad”,
 - Ausztriában:
„der Oberste Gerichtshof”, a „Verwaltungsgerichtshof” és a „Verfassungsgerichtshof”,
 - Lengyelországban:
„Sąd Najwyższy” és „Naczelny Sąd Administracyjny”,
 - Portugáliában:
„o Supremo Tribunal de Justiça” és „o Supremo Tribunal Administrativo”,
 - Szlovéniában:
„Ustavno sodišče Republike Slovenije”,
„Vrhovno sodišče Republike Slovenije”,
 - Szlovákiában:
„Najvyšší súd Slovenskej republiky”,
 - Finnországban:
„korkein oikeus/högsta domstolen”, „korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen”, „markkinatuomioistuinen/marknadsdomstolen” és „työtuomioistuinen/arbetsdomstolen”,
 - Svédországban:
„Högsta domstolen”, „Regeringsrätten”, „Arbetsdomstolen” és „Marknadsdomstolen”,
 - az Egyesült Királyságban:
„the House of Lords” és azon bíróságok, amelyek határozatával szemben további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre;
- b) a Szerződő Államok bíróságai, amennyiben fellebbviteli bíróságként járnak el.

3. cikk

- (1) A Szerződő Állam illetékes hatósága kérheti a Bíróságtól, hogy az 1. cikkben említett okmányokban foglalt rendelkezésekkel kapcsolatos értelmezési kérdésben határozatot hozzon, ha az érintett állam bíróságai által hozott határozatok ellentétesek a Bíróság által, vagy egy másik Szerződő Állam 2. cikkben említett valamely bíróságának határozatában adott értelmezéssel. E bekezdés rendelkezései csak a jogerős határozatokra vonatkoznak.
- (2) A Bíróság által az ilyen kérésre válaszul adott értelmezés nincs kihatással az értelmezésre irányuló kérés alapjául szolgáló határozatokra.
- (3) A Szerződő Államok legfelsőbb fellebbviteli bíróságai mellett működő főügyészek vagy a Szerződő Állam által kijelölt egyéb hatóságok jogosultak arra, hogy a Bíróságtól az (1) bekezdésnek megfelelően értelmezéssel kapcsolatos határozatot kérjenek.
- (4) A Bíróság hivatalvezetője a kérelemről értesíti a Szerződő Államokat, a Bizottságot és az Európai Közösségek Tanácsát, amelyek az értesítéstől számított két hónapon belül jogosultak arra, hogy a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket nyújtsanak be.
- (5) Az e cikkben meghatározott eljárások illetékmentesek, a költségigények megtérítésére nincs mód.

4. cikk

- (1) E jegyzőkönyv eltérő rendelkezése hiányában, az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés és az ahhoz csatolt, a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv azon rendelkezései, amelyek akkor kerülnek alkalmazásra, ha a Bíróságot előzetes döntéshozatalra kérik fel, az 1. cikkben említett okmányok értelmezésére irányuló eljárások esetében is alkalmazandóak.
- (2) A Bíróság eljárási szabályzatát szükség szerint az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 188. cikkének megfelelően kell kiigazítani és kiegészíteni.

5. cikk ⁽¹⁾

E jegyzőkönyvet az Aláíró Államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítő okiratokat az Európai Közösségek Tanácsa főtitkárnál kell letétbe helyezni.

6. cikk ⁽²⁾

- (1) E jegyzőkönyv hatálybalépéséhez hét olyan állam megerősítése szükséges, amelyek tekintetében a Római Egyezmény hatályban van. E jegyzőkönyv annak a harmadik hónapnak az első napján lép hatályba, amely azt az időpontot követi, amikor a megerősítő okiratot ezen államok közül az utolsó letétbe helyezte. Ha azonban az 1988. december 19-én Brüsszelben megkötött, a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény értelmezése tekintetében az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörrel történő felruházásáról szóló második jegyzőkönyv ⁽³⁾ ennél későbbi időpontban lép hatályba, úgy e jegyzőkönyv a második jegyzőkönyv hatálybalépésének napján lép hatályba.
- (2) Az e jegyzőkönyv hatálybalépését követő megerősítés a megerősítő okirat letétbe helyezését követő harmadik hónap első napján lép hatályba, feltéve, hogy a Római Egyezménynek az adott állam által történő megerősítése, elfogadása vagy jóváhagyása hatályba lépett.

⁽¹⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet a 12. oldalon.

⁽²⁾ Lásd az 3. lábjegyzetet a 12. oldalon.

⁽³⁾ Ld 14. oldal.

7. cikk ⁽¹⁾

Az Európai Közösségek Tanácsának főtitkára az alábbiakról értesíti az Aláíró Államokat:

- a) az egyes megerősítő okiratok letétbe helyezése;
- b) e jegyzőkönyv hatálybalépésének időpontja;
- c) a 3. cikk (3) bekezdése szerinti kijelölések;
- d) a 8. cikk szerinti közlemények.

8. cikk

A Szerződő Államok közlik az Európai Közösségek Tanácsának főtitkárával azon jogszabályi rendelkezéseik szövegét, amelyek a 2. cikk a) pontjában felsorolt bíróságok listájának módosítását teszik szükségessé.

9. cikk

E jegyzőkönyv mindaddig hatályos, amíg a Római Egyezmény hatályban marad az említett egyezmény 30. cikkében megállapított feltételek alapján.

10. cikk

Bármely Szerződő Állam kérheti e jegyzőkönyv felülvizsgálatát. Ilyen esetben az Európai Közösségek Tanácsának elnöke felülvizsgálati konferenciát hív össze.

11. cikk ⁽²⁾

E jegyzőkönyvet, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, amely tíz szöveg mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár az Aláíró Államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el e jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznyolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

⁽¹⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet a 13. oldalon.

⁽²⁾ Lásd a 1. lábjegyzetet a 14. oldalon.

EGYÜTTES NYILATKOZATOK

Együttes nyilatkozat

A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, a Portugál Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről szóló első jegyzőkönyv aláírásakor,

azzal a szándékkal, hogy biztosítsák az egyezmény lehető leghatékonyabb és legegységesebb alkalmazását,

kinyilvánítják készségüket arra, hogy az Európai Közösségek Bíróságával együttműködve megszervezzék azoknak a jogerős határozatokkal kapcsolatos információk nak a cseréjét, amelyeket a szóban forgó jegyzőkönyv 2. cikkében említett bíróságok hoztak a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló egyezmény alapján. Az információcserre az alábbiakat foglalja magában:

- a 2. cikk a) pontjában említett bíróságok által hozott ítéleteknek és a 2. cikk b) pontjában említett bíróságok által hozott jelentős ítéleteknek az illetékes nemzeti hatóságok által a Bírósághoz történő továbbítása;
- ezeknek az ítéleteknek a Bíróság által történő osztályozása és tájékoztató jellegű kiértékelése, beleértve szükség szerint kivonatok és fordítások készítését, valamint a különös jelentőséggel bíró ítéletek közzétételét is;
- a tájékoztató anyagnak a Bíróság által történő közlése a jegyzőkönyvben részes államok illetékes nemzeti hatóságaival, valamint a Bizottsággal és az Európai Közösségek Tanácsával.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el ezen együttes nyilatkozatot.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznyolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

Együttes nyilatkozat

A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, a Portugál Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormányai,

a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről szóló első jegyzőkönyv aláírásakor,

tekintettel a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló egyezményhez csatolt együttes nyilatkozatra,

azzal a szándékkal, hogy biztosítsák az egyezmény lehető leghatékonyabb és legegységesebb alkalmazását,

annak megelőzésére törekedve, hogy az egyezmény értelmezésével kapcsolatos eltérések az egyezménnyel elérni kívánt egységességet veszélyeztessék,

azon véleményüknek adnak hangot, hogy az Európai Közösségek tagjává váló államoknak csatlakozniuk kell a jegyzőkönyvhöz.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el ezt az együttes nyilatkozatot.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznyolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

MÁSODIK JEGYZŐKÖNYV A SZERZŐDÉSES KÖTELMI VISZONYOKRA ALKALMAZANDÓ JOGRÓL SZÓLÓ, 1980. JÚNIUS 19-ÉN RÓMÁBAN ALÁÍRÁSRA MEGNYITOTT EGYEZMÉNYNEK AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA ÁLTAL TÖRTÉNŐ ÉRTELMEZÉSÉRŐL

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI,

MIVEL a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény (a továbbiakban: a Római Egyezmény) a hetedik megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezését követően hatályba lép,

MIVEL a Római Egyezményben megállapított szabályok egységes alkalmazásához egy olyan mechanizmus kialakítása szükséges, amely biztosítja e szabályok egységes értelmezését, és mivel ennek érdekében megfelelő hatáskörrel kell felruházni az Európai Közösségek Bíróságát még azt megelőzően, hogy a Római Egyezmény az Európai Gazdasági Közösség valamennyi tagállama tekintetében hatályba lép,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy megkötik e jegyzőkönyvet, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

[A tagállamok által kijelölt meghatalmazottak felsorolása]

AKIK, az Európai Közösségek Tanácsának keretében ülésezve, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

(1) A Római Egyezmény tekintetében az Európai Közösségek Bírósága rendelkezik azzal a hatáskörrel, amellyel a Bíróságot az 1988. december 19-én Brüsszelben megkötött, a szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága által történő értelmezéséről szóló első jegyzőkönyvvel⁽¹⁾ felruházták. Az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyvet és a Bíróság eljárási szabályzatát alkalmazni kell.

(2) A Bíróság eljárási szabályzatát szükség szerint az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 188. cikkének megfelelően kell kiigazítani és kiegészíteni.

2. cikk⁽²⁾

E jegyzőkönyvet az Aláíró Államoknak meg kell erősíteniük. A megerősítő okiratokat az Európai Közösségek Tanácsa főtítkárájánál kell letétbe helyezni.

3. cikk⁽³⁾

E jegyzőkönyv annak a harmadik hónapnak az első napján lép hatályba, amely azt az időpontot követi, amikor a megerősítő okiratot az Aláíró Államok közül az utolsó letétbe helyezte.

⁽¹⁾ Ld 1. oldal.

⁽²⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet a 12. oldalon.

⁽³⁾ Lásd az 3. lábjegyzetet a 12. oldalon.

4. cikk ⁽¹⁾

E jegyzőkönyvet, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, amely tíz szöveg mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Közösségek Tanácsa Főtitkárságának levéltárában helyezik letétbe. A főtitkár az Aláíró Államok kormányai részére eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak az alábbiakban aláírásukkal látták el e jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszáznyolcvannyolcadik év december havának tizenkilencedik napján.

[A meghatalmazottak aláírásai]

⁽¹⁾ Lásd a 1. lábjegyzetet a 14. oldalon.